

TREFOLDIGHET

NYTT FRA KIRKEN I SENTRUM

03-2017

Tema: Takknemlighet

DE ANDRE OG OSS

Av Anne-Grete Toft

Side 5

DEN DU ER

Av Jorunn Raddum

Side 7

LIVLIG MED BARN
I KIRKEN

Av Arnhild Reinum

Side 10 - 11

Kan vi trene takknemlighet?

Takknemlighet er temaet for dette nummeret av menighetsbladet, og her er mange fine tekster å glede seg til. Takknemlighet kan ikke egentlig sees, eller holdes i hånden, likevel kan den være veldig konkret. Det kan være en måte å leve livet på, slik at det du gjør og sier preges av takknemlighet. Gjesteskribent Josef sier at takknemlighet er som en terapiform og at den kan ha flere helsefordeler. Prost Kolbjørn utfordrer oss til å hente frem takknemligheten, selv i situasjoner som kan være bekymringsfulle eller krevende.

Gjennom en tid har jeg jobbet med å fokusere på takknemlighet, og min erfaring er at det er en muskel vi kan trene. Vi kan faktisk lære å være takknemlige hver eneste dag. Forskning viser at vil man endre en vane, må man gjøre det man vil endre i 21 dager. I forhold til takknemlighet handler det om hver dag å skrive ned tre ting som du er takknemlig for. Det er enkelt de første dagene, for da kan du se stort og nytt på ting. Senere, er min erfaring at det blir mer krevende, og desto mer spennende. Hvordan kan jeg greie å se med et takknemlig blikk på en utfordring? Hvordan kan jeg tenke om en sak, slik at den fremstår for meg i takknemlighetens lys? Hvordan kan jeg øve meg på å tenke større, se på en ny måte og et annet perspektiv? "Når jeg har tenkt meg trett til døden, si så hva du har tenkt o Gud" lyder en sangstrofe jeg er glad i. Da må jeg lytte på en ny måte. Innover, og utover. Sier Gud noe til meg som har betydning for hvordan jeg tenker om hverdagslivet mitt? Prost Kolbjørns tekst sier også noe om dette.

Å være takknemlig gir glede og ydmykhet. Det er takknemligheten som gjør oss glad. Det er lettere å være glad, når en finner noen små ting å glede seg over. Selv i livets vanskelig faser finnes det ting å være takknemlig for. Jeg har en venninne som bevisst jobber med dette, fordi hun velger å fokusere på det som er positivt og oppbyggende når hverdagen er krevende med sykdom og helseplager. Hun har trent i mye mer enn 21 dager, og noen ganger trengs det skikkelig hardtrening for å finne frem til en dyptgripende takknemlighet. Men det er mulig. Har du gjort dine 21 dager med trening, går det lettere, for det blir en måte å leve på. Har du ikke gjort dem enda, er det bare å begynne å trene. God takknemlighetstrening i høst- du har mye å glede deg til!

KIRKE- KONTORET

Besøksadresse:

Friergangen 2 (Kirkebasaren)
Åpent: tir., ons., tor. kl. 12 – 14

Postadresse:

P.b. 99, 4801 Arendal
Kirkekontorets sentralbord:
tlf. 37 01 35 80

Sokneprest:

Jorunn Raddum
mob. 934 17 962
jorunn.raddum@agderkirken.no

Menighetssekretær:

Anne Dorthée Svendsen
mob. 913 43 865
anne.dorthee.svendsen@agder-
kirken.no

Kantor:

Tim Harry Blomberg
mob. 476 18 744
tim.harry.blomberg@
agderkirken.no

Kirketjener:

Arild Hansen
mob. 908 83 984

Trosopplærer/ menighetssekretær:

Arnhild Reinum
mob. 905 28 340
arnhild.reinum@agderkirken.no

Prost:

Kolbjørn Lystad Gunnarson
kolbjorn.gunnarson@agder-
kirken.no
mob. 970 68 403

Kirkeverge:

Arnold Lundvall
arnold.lundvall@agderkirken.no
mob. 918 17 977

Menighetsrådets leder:

Karin Thorsen
mob. 918 13 355
karintho@yahoo.no

[www.arendal.kirken.no/
trefoldighet](http://www.arendal.kirken.no/trefoldighet)

Takknemlighet

Det finnes mange sinnstilstander, tenkemåter og reaksjoner. Noen er positive, mens andre har et mørkere preg. Å være takknemlig tenker jeg er en av de mest positive. Særlig godt er det når takknemligheten bare kommer, når vi ikke trenger å hente den frem – vi bare fylles av den der og da. Men finnes det situasjoner der takknemligheten kanskje ikke er der av seg selv, men der den likevel kan hentes frem? Kan vi påvirke oss selv slik at vi kan kjenne på sterkere takknemlighet? Jeg tror det er mulig.

Bibelen sier en god del om takknemlighet, og om det å takke. Paulus skrev for lenge siden i sitt brev til menigheten i Filippi: *Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk.* Fil 4,6

Hva mener Paulus med dette? Et krav om å ikke bekymre seg, og et påbud om å takke, kan være krevende å forholde seg til. Men slike ord trenger ikke bety at vi ikke har lov til å kjenne på vonde følelser, for eksempel bekymring. Ordene trenger heller ikke bety at vi alltid bare har ting å takke for, og at det aldri skjer noe som gir grunn til sorg og fortvilelse. Vi vet jo godt at livet ikke alltid bare er en dans på roser, det består av både godt og vondt. Og følelsene våre er det lov å ha!

Kanskje Paulus ville muntre opp de han sendte brevet til?

Jeg tror at det var en av hans hensikter. På samme måte kan ordene være til oppmuntring for oss, og hjelpe oss til å ha et positivt fokus på livet.

Når Paulus skriver at vi ikke skal være bekymret, og at vi skal takke, så skriver han dette inn i en kirkelig setting, i en sammenheng der det gode budskapet om Jesus ble formidlet på et nokså tidlig tidspunkt etter Jesu død og oppstandelse. Det bekymringsløse i den sammenhengen handlet ikke om at menigheten i Filippi hadde det helt topp på alle vis. Selvsagt ikke. Den besto av mennesker av kjøtt og blod, som hadde sine bekymringer og kriser som vi. Men Paulus ville holde frem for dem budskapet om at Gud hadde lagt til rette for relasjonen mellom seg selv og menneskene. De trengte ikke bekymre seg for å være gode nok, flinke nok, for å ha nærkontakt med Gud. Jesu død og oppstandelse var nok, troen på Jesus var bærekraftig. Dette gav grunn til å være takknemlig, den gang som nå.

Så gikk livet sin gang også for dem – slik det gjør for oss. Gleder og sorger. Midt i livet har Gud lovet å være med oss. Ikke for å ta vekk alt som er krevende. Men for å være med. Være tilstede slik livet er for hver enkelt av oss, akkurat her og nå. Gud er kjærlighet. Gud ser. Gud bryr seg. Gud bekrefter oss slik vi er. Alt dette gir grunn til å hente frem takknemligheten.

Gjesteskrubenten: Josef Hæier

Dialog, trygghet, åpenhet, raushet og ikke minst respekt

Navn: Josef Hæier

Kontaktperson for det muslimske kultursenteret i Aust-Agder

Jeg hører til et folk som når de blir spurt om hvordan de har det, alltid sier: "Takk Gud; "Al-hamdu- lilah"- fylt av takknemlighet".

Å være takknemlig er en god måte å skru av negative følelser og tanker som skuffelse, bitterhet eller misnøye på. For meg er takknemlighet en terapiform. Den handler om å akseptere følelsene våre og reflektere over det gode vi har i livet. Den har mange positive konsekvenser. Man får ofte mer energi og andre helsefordeler, bedre relasjoner til både venner, partner og familie.

Takknemlighet henger også sammen med hvordan vi tenker og oppfører oss.

Jeg er takknemlig for møtene med Åsta, "Møte med det fremmede". Møtet handlet om å vise

respekt for hverandre. Å respektere betyr å se ting med nye øyne, se på nytt, og kanskje hjelpe hverandre med å få vekk noe av frykten for det fremmede. I Arendal har det vært lang tradisjon for samtaler og religionsdialog i møter og debatter, både med Åsta og Human-Etisk Forbund.

Det som skjer i samfunnet er at vi blir utfordret på enda mer dialog. Jeg kom inn i kirkerommet der jeg kunne si noe om mitt og Åsta kunne stå for sitt og holde det fram. Det er "Å møte folk der de er".

Åsta og jeg har hatt mange samtaler, lærerike og spennende. Det er viktig med god dialog, lytte til hverandre og snakke sammen. Vi er "utvalgt" og vi har en viktig oppgave, nemlig å bygge broer mellom mennesker, kulturer og religioner. Takk for at vi kunne jobbe sammen Åsta. Håper samarbeidet kan fortsette med Jorunn prest og selvfølgelig Kolbjørn prost.

Foto: Bente Pedersen

De andre og oss

Jeg vokste opp i en drabantby i Oslo og lærte å tro på at alle mennesker er ganske like. Mennesker med mere penger og store villaer bodde i andre bydeler, og mennesker med annen hudfarge og religion bodde i andre land og verdensdeler. Ettersom jeg ble eldre, ble verden større. Jeg så mere av verden, og større deler av verden kom til Norge. Det kom arbeidsinnvandring fra Pakistan, flyktninger fra Vietnam og etterhvert stadig flere grupper fra mange steder i verden. Så fikk jeg oppleve at vi ikke alltid er helt like. Vi har forskjellig kultur og tro, tenker ofte forskjellig om samme hendelse og reagerer ulikt. Dette kan være spennende, men også utfordrende. Noen blir nysgjerrige og noen blir litt redde og usikre.

For noen blir det viktig å skjerme seg. Det blir «de og oss». De er sånn, og vi er sånn, og nå må vi ta vare på de norske verdiene og de kristne verdiene ikke

minst. Men hva er de norske verdiene? Hva er de kristne verdiene? Visst er vi vant til å ha rom rundt oss. Vi hilser ikke på alle vi møter. Vi liker å være i fred på bussen. Men vi har da noen verdier som heter solidaritet og nestekjærlighet? Og hvordan ville Jesus at vi skulle møte «den fremmede»?

Dersom man er redd for noe, er det en god strategi å finne ut hva man er redd for. Dersom vi møter de som av forskjellige grunner har kommet til vårt land, ser dem, hører dem og blir kjent med dem, så blir det kanskje ikke så skummelt. Kanskje er vi ikke så ulike allikevel. Vi trenger hverandre. Alle trenger å bli sett og hørt. Både vi og «de andre». Slik kan «de og vi» bli oss.

For min del har Kia blitt en unik møteplass og en mulighet til å møte mennesker med annen bakgrunn enn min egen. Her møter jeg Omar fra Sudan,

Mari fra Syria, Philemon fra Eritrea og mange flere. Jeg har fått spørsmålet flere ganger. Hvorfor er det så vanskelig å bli kjent med folk i Norge? Jeg prøver å forklare: «Vi hilser jo ikke på folk vi ikke kjenner. Men nå kjenner jeg dere. Hilser på dere.» Når de viser meg elementer av sitt språk, skriftlig og muntlig innser jeg at jeg neppe kommer til å lære verken tigrinja eller arabisk. Og jeg lar meg imponere av at de faktisk lærer seg norsk.

På Kia er det ikke forkynnelse. Vi er mennesker med forskjellig bakgrunn og religion, og vi respekterer hverandre for det. Når vi møtes, spiser vi en enkel kveldsmat sammen og snakker sammen på norsk. Enkle tema om Norge og vår kultur og levemåte. Noen ganger er det også innslag fra andre kulturer. Vi har hatt musikk med skotsk sekkepipe og eritreisk «fele» Noen ganger er vi på tur. Vi har svømmekurs og strikkekafé. I perioder kommer det mange på Norsk treningskaféen vår. Før sommeren kom det mere enn 40 hver gang.

Jeg er takknemlig for å få være med på Kia. Jeg er takknemlig for å bli kjent med så mange spennende mennesker!

Vi trenger flere norsktalende deltakere på norsk treningskafé i kirkekjelleren i basarhallene under Trefoldighetskirken. Kanskje du også vil være av de heldige som er med der? Vi møtes på mandager kl 18.00.

KIA på tur på Hisøya. Foto: Arne Homme

To takknemlige kvinner

Historien om slektningene Elisabet og Maria (Luk. 1,5-56) er en historie full av glede og takknemlighet. Det framgår tydelig av dette bildet, der historien er tolket inn i en afrikansk sammenheng av den malawiske kunstneren Tambala Mponyani Nsato. Bildet overstrømmes av glede og begeistring, der Maria legger sin ene hånd på Elisabets svulmende mage og den andre om hennes hals.

Elisabet er nok den som har størst grunn til takknemlighet. Hun var barnløs, og var blitt så gammel at hun hadde gitt opp håpet om å bli velsignet med barn. I det samfunnet der hun levde var dette forbundet med stor smerte. Barnløshet var nedverdiggende. Og spesielt for en prestekone som Elisabet. Hva var galt med henne, som ikke kunne gi presten Sakarja den velsignelse og bekreftelse som barn representerte? I alle år hadde Elisabet båret på denne smerten.

Men nå var situasjonen plutselig snudd på hodet! Nå har Gud «sett til meg og tatt bort min vanære blant folk» jubler hun. Likevel holdt hun seg borte fra folk i fem måneder. Kan det være at hun ikke helt torde å stole på engelens budskap, og det fantastiske som skjedde med henne? Men når Maria kommer, slipper hun gleden løs. Og siden fruktbarhet er så viktig også i afrikanske samfunn, er gleden så overbevisende uttrykt i Nsatos bilde.

Maria hadde også grunn til takknemlighet, overfor både

Gud og Josef. Som gravid ungjente utenfor ekteskap kunne hun etter jødisk lov risikert steining. Men Josef tar henne til seg, og berger hennes liv. Marias takknemlighet er uttrykt i hennes berømte lovsang (v.46-55), som er blitt et fast ledd i kirkens vesper-liturgi, og som i snart to tusen år har inspirert de største komponister til sin personlige versjon av Magnificat (første or-

det i den latinske versjonen av Marias lovsang).

Marias forskrekkelse og forståelige usikkerhet overfor engelens budskap om det som skulle skje henne er i møtet med Elisabet forvandlet til begeistring, takknemlighet og lovsang: «for store ting har han gjort mot meg, han den mektige; hellig er hans navn».

Elisabeth og Maria. Freske av Tambala Mponyani Nsato

Den du er

”-Og du skal være den du er,” sa Arnhild, vår menighetssekretær, min første dag på kontoret. Takk for en slik velkomsthilsen! Det er jo mange ting man skal ”tre inn i” når man nettopp ”inntre” i en stilling. I Trefoldighet trer man inn i lange historiske linjer som strekker seg fra sjøfartsbyens tilblivelse, til Arendal i dag - en moderne og mangfoldig sørlandsperle. Man trer inn i et kirkelig landskap som også er mangfoldig, med mange tros- og livssynssamfunn. Man trer inn i en stab og et kollegafellesskap, og inn i en tjeneste som mange har stått i før meg. Alt dette legger mange og viktige føringer for arbeidet, og jeg gleder meg stort over å få ta del i alt dette, og være med å skape den videre historien.

”Den du er,” er viktige ord for meg. Det er ord som gir frimodighet og tillit, og som åpner opp til det som er ekte og autentisk. Det er jo så selvfølgelig på én måte; hvem kan vel være noen annen enn den man er? Likevel er det lett å miste seg selv; forventninger og ambisjoner og utrygghet lurer oss til å tro at vi må være ”en annen”. Måtte Trefoldighet være et slik sted for oss alle, der vi kan føle oss helt trygge på at vi kan være den vi er!

Hvem er jeg så?

Jeg er Jorunn med to nn-er, oppvokst med mamma ved pianoet og pappa på prekestolen (blant andre steder!), sammen med to søsken, jeg i midten. Min barndoms prestegårder har satt gode spor i meg, og jeg knyttet sterke bånd, først til Vegårshei,

hvor jeg i mange år hevdet at jeg ville bli begravet når den dagen kom! -Og siden til Engerdal; jeg mistet skarre-r-en og ble døl. På min mors gård Svenneby i Eidsberg hadde jeg hele min ungdomstid, og ungdomskoret på Bethania på Mysen var aksent det meste dreide seg rundt. De neste årene førte til følgende:

• Jeg elsker USA

Ikke alt ved USA, selvfølgelig. - Det er veldig mye som kan sies om politikk og urettferdighet og diskriminering. Men jeg elsker å være i USA. Som ung hadde jeg 5 studieår der, og nylig bodde jeg og familien et par år i Minneapolis. ”Den du er” er stikkord også her; man kan gå på butikken i pysjen og kjøre slalåm i olabukser uten at noen hever så mye som et øyebryn. Janteloven oppleves som et relativt ukjent fenomen.

• Liturgien

Jeg lærte den fra orgelkrakken. Det har formet min måte å tenke gudstjeneste på. Rytmen og klangen i gudstjenestens musikk er for meg ”rammene” som jeg liker å bevege meg i, når vi forbereder og holder gudstjeneste. Jeg gleder meg veldig til å få ta del i Trefoldighetskirkenes gudstjenester sammen med kantor og kor og alle de musikalske krefter!

• Folkekirken

Det har vært mitt kirkelige hjem og formet mitt ståsted som prest og menneske. Hoveddelen av mitt prestevirke har jeg hatt i Nord-Gudbrandsdal; noen år i Dovre og mange år i Lesja. Det har vært fantastiske

år, i kirker som hviler i dalbunnen og taler så tydelig om tradisjoner og relasjoner mellom folk og kirke.

• Sørlandet

Det var mine besteforeldre som flyttet hit på 60-tallet, og siden mine foreldre. Så har vi også ”landet” her, i mor og fars hus på Tingstveit på Nedenes. ”Vi” er ektefelle Per Dag, som er fra Lesja og jobber i Oslo, og våre barn Johannes (11) og Josefine (10). De kjenner også på sine røtter fra Lesja, men har funnet sin plass på skolen og i miljøet rundt, både ”på landet” der vi bor, og ”i byen”.

• Byen

Jeg merker allerede at denne tjenesten er i og for byen. Kontoret med utsikt mot gata og menneskene. Folk fra mange land og steder. Noen i hast og noen i nød. Mange med engasjement for dem som strever. Jeg kjenner på en stor glede og takknemlighet for å få være en av dere i denne byen. De ordene jeg fikk på min første dag, vil jeg gi videre: ”-Og du skal være den du er.” Ordene klinger sammen med strofer fra Anders Frostenson/ Eivind Skeies salmetekst:

*”Våg å være den du i Kristus er -
den i hans tanke, den i hans nåde,
den i hans øyes evige lys du er.”*

Så møtes vi snart – i kirken eller utenfor!

Takk og takk!

Takk og takk! Takk for at jeg fikk danse meg ut av soknepresttjenesten!

Jeg er kommet vel over i pensjonistenes rekker og nyter de alminnelige hverdagene ute på Revesand sammen med mine to katter. Kattene er begeistret over at matmor nå er mye mer tilstede i heimen. Samtidig sitter jeg tilbake med mange minner og stor takknemlighet etter 11 innholdsrike år som sokneprest i Trefoldighet menighet.

Ikke minst må jeg rette en takk

til menighetsråd og stab for en minnerik avslutning 3.september. Takk til alle dere som kom og fylte kirkebenkene den ettermiddagen. Det ble en stor opplevelse for meg.

Takk for gaver og gode ord. Det ble nesten for mye å fordøye for et landsens menneske. Jeg tar det likevel med meg på min vei videre! Noe er gjenstander som jeg kan glede meg over synet av og noe er ord og inntrykk som er trygt lagret i tanker og hjerte. For min del ble den største overraskelsen under kirkekaffen, det å bli bydd opp til dans av prost Kolbjørn fremme i koret. Da

beveget jeg meg langt utenfor komfortsonen min. Men pytt! Jeg tålte det godt og kirka rommet det! Det ble utrolig morsomt og befriende. Jeg smiler fortsatt når jeg tenker på det.

Nå er det en deilig følelse å vite at jeg ikke lengre sitter med mye av ansvaret for menighetens ve og vel. Det oppleves godt og trygt at nye og yngre krefter tar over styringa av kirkeskuta i Trefoldighet. Menigheten blir fortsatt tatt godt vare på. Jeg ønsker Jorunn Raddum lykke til og vet at dere i menigheten tar vel imot henne.

Foto: Arnhild Reinum

Takk for kantoriet!

Foto: Arnhild Reinum

Kirkedøra står på gløtt.
Det er tirsdag, klokka er kvart
på sju.

Fra kirkerommet kommer de
utroligste lyder
Hva skjer her da?

Der oppe foran alteret under
lysekronene står en halvsir-
kel med mennesker som roper,
gurgler, freser, slår ut med arme-
ne og roper et høylytt JA, med
full kraft!

Det er Trefoldighet kantori som
øver. Hele kroppen; muskler,
lunger, stemmebånd og tanke-
virksomhet skal aktiviseres. Det
er ukas sangøvelse!

Hverdagens travelhet med alle
slags gjøremål kobles fra, og fo-
kus er å lytte, finne tonen, klan-
gen og samklangen.

Dirigenten lokker, maner med
vennlig og myndig stemme, han
bruker illustrerende fakter og
bilder så vi skal forstå.

Med pedagogisk kløkt, musi-
kalitet og humor får han oss
til å vokse; våge hver enkelt og
sammen.

Det er høyt under taket i Trefol-
dighetskirken, både med tanke
på arkitektur og budskap. Et
rom for så mange menneskers
glede og sorg, tvil og sterke tro.
For et øvingslokale!

Det er meningsfullt å få synge
tekster og toner skrevet av nye
og gamle salmediktere som set-
ter så fint ord på menneskelivet
og Guds kjærlighet.

Denne høsten er vi igang med å
øve inn juleoratoriet av Johan
Sebastian Bach. Det er med ære-
frykt og takknemlighet vi nær-
mer oss denne oppgaven. Bach
skrev til Guds ære!

Dette er tidløs musikk som gjen-
nom omskiftelige tider og stilar-
ter har overlevd i århundrer!

Gleden ved å få være kantori-
sanger rommer også det å få
være en del av et større felles-
skap - et gudstjenestefelleskap.
I høst får vi også delta i å ta av-
skjed med en elsket sokneprest
og ønske en ny velkommen.

Takk for kantoriet!

Livlig med barn i kirken

Det er en vanlig tirsdag formiddag og tid for Babysang. Ute er det litt ruskevær, men inne i kirken er det lunt. Matter og et teppe er breddt utover golvet foran trappene til koret. Noen leker ligger fristende på teppet. Stille kommer de, mødre med barnevogn og det kjæreste de har – en liten hjerteknuser.

Vi setter oss i ring på teppet, tar fram sangark og synger forskjellige sanger, med og uten bevegelser – med og uten musikk. Mødrene synger, barna kikker med store øyne på hverandre – og smilet kommer fram. «Oj, der er en cd-spiller – den kan jeg kanskje ordne litt med». Plutselig stopper musikken og teknikeren er kjempefornøyd.

Neste gang ble cd-spilleren plassert litt høyere opp – og fjernkontrollen ble et kjært hjelpemiddel. Men den observante

Foto: Ragnhild D.Dankel

Tårnagenter samlet til aktivitet i tårnet. Foto: Arnhild Reinum.

tenikeren oppdaget straks hvor fjernkontrollen var – og krabbet målbevisst i rett linje mot den, over sangark og leker..... Det ble en gjemme/finne-lek mellom leder og tekniker. Under dokka, bak ryggen, under teppet. Så gikk det som det måtte – hvor er fjernkontrollen? I hyggelig lag, blir det selvfølgelig bare latter av slikt.

Men trappa var utrolig fristende for to krabater. Opp gikk det supert, men ned....? Jeg satte meg midt i trappa – mens vi sang – for eventuelt å hjelpe disse klatrerne trygt ned trappa. Jeg fikk snudd den minste og holdt handa mi forsiktig bak han – men plutselig kom den største ned bak ryggen min – med hodet først. Da var det godt å ha mamma der som tørket tårer og ga han et trygt fang. Da

sangstunden var vel i havn, var det lunsj. Barna fikk mat først – og etterpå utforsket de det nærmeste området, som f.eks om lysgloben sto støtt.

Lunsjtiden var en kjær møteplass for mødre med små barn – hvor praten gikk lett omkring fødsel, permisjon, jobb mm.

Så ble det onsdag ettermiddag – og tid for tårnagentklubb. 10 sprudlende barn i alderen 8-12 år kom løpende forventningsfulle inn i kirken. En mor og en lillesøster var også med. Ingen sure miner selv om deres populære Liv ikke var der. Men Solvor var jo der – og barna var bare toppers. De var kjent i kirka – og lurte på hva de skulle gjøre i dag. De veiledet meg villig vekk på rutinene. Vi begynte med å dyppe fingre i dåpsvann og sa i kor:

«Hører Herren til». Tårnagent-sangen ljomet i katedralen – og etterpå lagde vi Jesusarmbånd. Så var det tid for kos med kakao og boller oppe i agentrommet.

På vei ned fra tårnet, kom det kjapt fra en av veteranene: «Kan vi leke Titter'n på hjørnet? Det er så gøy her, for kirken har så mange hjørner!» Men tiden var ute for denne gang, men neste gang skal vi nok få tid til «Titter'n på hjørnet» etter et spennende rollespill om Noa og familien.

Tårnagentklubben er en herlig gjeng. De elsker å utforske den store katedralen. Da er det litt større utfordring for noen av oss voksne som fikk kjenne melkesyra på vei opp til agentrommet.

Klubbkvelden ble avsluttet der vi begynte – i ring foran i kirken. Det er en fryd med slike treffpunkt som Babysang og Tårnagentklubb - hvor kirken er en trygg og god møteplass for nye generasjoner.

Tekst: Harald Olsen

Malurt i jubileumsbegeret

I forbindelse med reformasjonsjubileet har Karl Gervin, mangeårig prest i Domkirken i Oslo, utgitt en liten, men viktig bok. Den har fått tittelen «Liturgi er kunsten å fly høyt» og undertittel «Høymesse i en skjebnetid». Gervin er en skolert kirkehistoriker som tidligere har levert viktige bidrag om både middelalder- og reformasjonshistorie.

Gervin har markert seg som en selvkritisk lutheraner, og hans siste bok handler nesten like mye om hva som gikk tapt med reformasjonen som hva som ble vunnet. Men mest er han opptatt av de utfordringer som vår kirke står overfor i dag. Han mener at vi nærmer oss raskt oldkirkens situasjon, og derfor er kirkefaderen Augustins leting etter et livssyn med mening mer relevant for dagens mennesker enn Luthers søken etter en nådig Gud.

Gervin understreker hvor viktig gudstjenesteformen er for kirkens framtid, men er lite imponert over det reformarbeid som har foregått i den norske kirke i de senere årene. Det er for ham preget av trivialisering og en rådvillhet som han finner mer faretruende enn all kirkelig statistikk som peker nedover.

Gervin mener rett og slett at den lutherske arven ikke er tilstrekkelig til å møte de utfordringer som den kristne kirke står overfor i dag. Derfor henter han inn viktige impulser fra andre kirkelige tradisjoner. Trolig deler han oppfatningen til pave Johannes Paul II, som en gang uttalte at skal den kristne kirke overleve i det moderne, sekulariserte Europa, må den lære seg å puste med begge lunger: både den vestlige og den østlige lunge. Uansett: boka er et syrebad mot nostalgi og selvtilfredshet i jubileumsåret, og anbefales på det varmeste.

*Karl Gervin: Liturgi er kunsten å fly
Kolofon Forlag, 2017*

Høstens konserter i Trefoldighetskirken

Hvem banker? Barnekorkonsert

28. oktober 2017 kl 16:00

Luther slår opp sine 95 teser på døra til slottskirken i Wittenberg. Maleri av Ferdinand Willem Pauwels (1830 - 1904)
Kilde: Wikipedia

«Hvem banker?» er skrevet av Tore Thomassen og vil fremføres av Trefoldighet Barnekantori, Fevik kirkes barnekor, Tore Thomassen, Kirsti Haugen, Tim Harry Blomberg og musikere.

Forestillingen går inn i Luthers samtid og speiler hendelser og utfordringer. Verdiane herifra går inn i sangtekstene og norsk barneverklighet.

Forestillingens preg er optimisme, selvstendighet og frigjørende tro. Under forestillingen er det også skuespillere fra koret i enkle scener. Forestillingen varer i ca 55 minutter.

Allehelgenskonsert

5. november 2017 kl. 18:00

*Sopran: Sissel Irene Sødal
Harpe: Malgorzata Sundberg
Orgel: Tim Harry Blomberg
Tekster: Kirsten Sødal*

Allehelgenskonserten blir holdt til minne om alle som ha gått bort i løpet av året som har gått. Det blir Allehelgenstemninger med hovedvekt på impresjonistisk og meditativ fransk musikk for harpe og sang. Dette er en sjelden mulighet til å få oppleve det fantastiske og mangfoldige instrumentet harpe; som soloinstrument på nært hold.

Det blir også lesning mellom musikkstykkene av dikt fra Kirsten Sødals bok «Takk for blomstene i livet». Denne boken har blitt til trøst for mange som kjenner seg igjen i forfatterens ærlige refleksjoner gjennom sorgprosessen. Det blir også orgelmusikk ved kantor Blomberg til innledning og til avslutning på konserten.

Konsertens intensjon er å skape et stille sted i sorgens landskap gjennom musikkens skjønnhet og ordenes gjenkjennelighet. Håpet er at vi kan være med på en reise sammen gjennom sorgen. Lytte til stillheten bak alle lyder. Finne hvile i Guds uendelige og helbredende nåde. Og ta alt dette med oss ut i høstnatten etterpå så vi kan tjene Herren i både sorg og glede.

Kollekt ved utgangen.

Foto: Svend Aage Madsen
Kilde: Wikipedia

Agder Symfoniorkester

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Reformasjonssymfonien

12. november 2017

Agder Symfoniorkester

Dirigent: Adam Gruchot

Orgel: Tim Harry Blomberg

Program:

Eivind Groven (1901-77): Hjalmarljod overture op. 38 (1950)

G. F. Händel (1685-1759): Orgelkonsert nr. 4 op. 4 i F-dur strykere og orgel

Felix Mendelssohn (1809-1847): Symfoni nr. 5 op. 107 "Reformation"

Symfoni nr. 5 (Reformasjonssymfonien) ble komponert i 1830 da Mendelssohn var 21 år for å markere at det var 300 år siden den augsburgske konfesjon (trosbekjennelse) ble skrevet av Luther og Melancthon. I sitt arbeid med symfonien var han delvis inspirert av sine foreldres valg ved å konvertere fra jødedommen til kristendommen, noe de gjorde da han var 9 år, og han ønsket å hedre både dem og Luthers arbeid med reformasjonen.

Musikalsk var han drevet frem bla av Bachs Matteuspasjon. På grunn av sykdom tok ferdiggjøringen av verket mye lengre tid enn Mendelssohn hadde håpet. Symfonien kunne ikke leveres før i mai 1830, men da var det dessverre for sent å få den godkjent for fremføring på jubileumsmarkeringen. Selv om han reviderte den i 1832 var ikke Mendelssohn selv særlig stolt av symfonien. Visstnok beskrev han den som en "vanskapning". Mendelssohn var ofte unødvendig hard i bedømmingen av sine egne verk.

I dag vet vi selvsagt bedre. I den vare innledningen siterer strykerne temaet "Dresdner Amen", som ble sunget under messen i Dresdens katolske hoffkirke. Dette temaet, som symboliserer katolisismen, gjenntas flere steder i symfonien. Som utgangspunkt for fugen i siste sats bruker han salmen "Vår Gud han er så fast en borg" av Martin Luther. Når symfonien toner ut er dermed reformasjonen gjennomført. Dette, sammen med Mendelssohns store evner som melodiskaper, er alle eksempler på musikalske finesser som er alt annet enn "vanskapte".

Händels orgelkonserter er, ved siden av Bachs cembalokonserter, starten på utviklingen av musikkformen *koncert for klaviaturinstrument og orkester*. Vanligvis spilte Händel selv sine orgelkonserter på et orgelpositiv i pausene i de store oratorie-oppføringene.

Fotoalbum

Foto: Arnhild Reinum og Harald Tallaksen

Avskjed med trosopplærer Liv Tomter 11. juni

Liv Tomter takker for seg.

Innsettelse av vår nye sogneprest Jorunn Raddum 24. september

Pauker, orgel og trompet under inngangsprosesjonen.

Menighetsrådsleder Karin Thorsen ønsker velkommen.

Tidligere sogneprest Åsta Ledaal gir "stafett-pinnen" videre til Jorunn Raddum.

Vår nye sogneprest Jorunn Raddum takker for alle hilsner og gaver.

Årets ferske konfirmanthull opptrådte med korsang ledet av kantor Tim Harry Blomberg.

Trefoldighet Barnekantori har startet!

Koret er et tilbud for barn fra 3. – 7. trinn og vi ønsker barn fra hele Arendal forteller kantor og korleder Tim Harry Blomberg. Trefoldighetskirken er en sentral bykirke og det er et fantastisk øvingslokale for store og små korsangere.

Kirken innehar landsdelens flotteste akustikk og orgel. Barnekoret øver i kirkerommet hver torsdag kl. 17.00 – 18.00 og jeg ønsker at barna skal bli kjent i kirkerommet, ja gjøre det til sitt kirkerom, sier han.

Trefoldighet Barnekantori er et korttilbud hvor vi ønsker å gi barna sangtrening kombinert med et godt miljø.

Fra tid til annen vil koret trekke inn sangpedagog og vi ønsker å gi barna en vokal opptrening i tillegg til at det også er et viktig trosopplæringstilbud.

Med seg på øvelsene har han også sin kone Kaia Draugedalen Blomberg, som hjelper med alt fra vokaløvelser til omsorg og pausefrukt.

I år er det 500 år siden Martin Luther spikret opp sine 95 teser på slottskapellet i Weimar. Barnekantoret markerer dette med å bli med Tore Thomassen, Fevik Kirkes barnekor, Kirsti Haugen og musikere på syngespillet: «Hvem banker».

Tore Thomassen har skrevet «Hvem banker» som handler om Martin Luthers liv og lære, om hans protest. Hans ord skapte store forandringer.

Barna får lære at også deres ord er viktige for at forandring skal skje. Ord kan bryte ned og ord kan bygge opp.

I tillegg til konserter skal også barnekantoret få lov til å delta på diverse gudstjenester.

Kantor Blomberg ønsker at Trefoldighetskirken skal bli en synkende menighet med flere kor. «Jeg ser for meg at Trefoldighetskirken kan ha en korskole, hvor man har flere kor samlet i menigheten.»

I dag er det tre kor i Trefoldighet Menighet; Trefoldighet Barnekantori, Trefoldighet Vocale og Trefoldighet Kantori.

«På sikt så ser jeg også for meg et aspirantkor for yngre, men

det får komme når det faller seg naturlig i forhold til medlemsmasse.»

Om du vil bli med å synge, liten som stor, så ta kontakt med Tim eller møt opp på øvelse. Tim forteller at det for tiden er 8 barn på koret og at de ønsker mange flere.

Info ligger på menighetens hjemmeside og på menighetens Facebookside.

Å synge er sosialt, lærerikt, det er helsebringende og det fremmer hørselen.

«Jeg brenner for at Trefoldighet skal ha et stort barnekor. Det er viktig for enhver menighet!»

Kom, bli med!

Anne Dorthée hjelper til

Jeg heter Anne Dorthée Svendsen, bor på Revesand på Tromøy og har passert de sytti med god margin. Jeg er gift, har to voksne barn og fire barnebarn.

Jeg hadde jo egentlig pensjonert meg etter å ha vært menighetssekretær på Tromøy i 13 år. Jeg har allikevel vært inne som sykevikar på menighetskontoret i Trefoldighet i to perioder tidligere, så da Arnhild kom tilbake på kontoret i vår, hadde jeg ikke tenkt å jobbe noe mer. Men da jeg ble spurt om å avlaste Arnhild med kontorarbeid slik at hun kunne få frigjort tid til å videreføre det etablerte barnearbeidet i menigheten, fram til den nye barne- og ungdomspresten er på plass, kunne jeg ikke si nei. Jeg vet av egen erfaring hvor viktig dette arbeidet er.

Jeg har vært aktiv i barne- og ungdomsarbeidet, og nå i senere tid også virksomheten for de voksne, på Revesand bedehus i 45 år. Jeg vokste opp i KFUK/KFUM som var en stor del av virksomheten på bedehuset i mange år, og var med og drive Triangeljenter og ungdomsklubb. Senere ble det også søndagsskole.

Dette er som sagt et veldig viktig arbeide, vi har jo funnet noe som vi selv synes er så bra at vi må dele det med oss. Jeg har alltid hatt mottoet til Triangeljentene «Finn det beste, gi det beste» og søndagsskolens «Gi det største til de minste» som en inspirasjon og rettesnor for det jeg har vært med på. Og selvfølgelig ligger misjonsbefalingen i bunnen som den gjør for oss alle.

Jeg er takknemlig for å ha fått lov til å være med i barne- og ungdomsarbeidet, det har jo kostet både tid og krefter, men gitt så uendelig mye glede og gode opplevelser tilbake, bare det å ha blitt kjent med så mange flotte barn og unge opp gjennom årene er en stor gave.

Det er også godt å vite at noen fremdeles har bruk for meg, kontoret i Trefoldighet menighet er et veldig godt sted å være med en flott stab der alle gjør sitt for at resultatet av arbeidet skal bli bra på tvers av profesjon og arbeidsområde. Så nå skal jeg etter beste evne gi mitt lille bidrag til at barnearbeidet i Trefoldighet menighet kan videreføres på en god måte i denne overgangsperioden.

Quiz

ved Karl Johan Emanuelsen

Blanding:

1. Hvor mange sider er det i et rektangel?
2. Hvilken farge får man ved å blande blå og gul?
3. Hvilke to farger er det på dalmatinere?
4. Hva heter den røde figuren i Sesam Stasjon?
5. Hva er en djevelrokke?

En tur til Andeby:

6. Hva er bilnummeret til Donald?
7. Hvilket slektskapsforhold har Ole, Done og Doffen til Donald Duck?
8. Hva har Onkel Skrue på hodet?
9. Hva heter assistenten til Petter Smart?
10. Hva heter naboen til Donald?

Svar på Quiz:

- Blanding:**
1. Fire
 2. Grønn
 3. Svart og hvit
 4. Py
 5. Fisk
- En tur til andeby:**
6. 313
 7. De er hans nevøer
 8. Flosshatt
 9. Lille Hjelper
 10. Nabo Jensen

Deg å få skode

*Deg å få skode er sæla å nå,
Gud ver det syn som mitt hjarta vil sjå;
ver du for tanken min dyraste skatt,
ljuset som strålar ved dag og ved natt!*

*Ver du min visdom, mi sanning og trøyst,
tal du det levande ord med di røyst!
Far, lat meg vera barn her hjå deg.
Kom til meg, Herre, ja bu du i meg!*

*Ver du i striden mitt skjold og mitt sverd;
ver du det merket som syner mitt verd,
livd for mi sjel, den tryggaste vakt;
lyft meg mot himlen, du makt i mi makt!*

*Rikdom og ære som menneske gjev,
er ikkje meir enn den morknande vev.
Du er min arv som varer til sist,
himmelske konge, det veit eg for visst.*

*Konge i æva, å lat du meg då
sigrande inn i ditt rike få gå!
Ver du mi tru, den vona eg ber
til eg får skode din herlegdom der.*

Salme nr: 482
Tekst: Irsk tekst fra 700-t
Oversettelse: Arve Brunvoll
Melodi: Irsk folketone

Jeg
utfordrer:
**Kaja Draugedalen
Blomberg**
til å dele en salme
med Menighets-
bladets lesere

Det er mange vakre salmer og ikke så lett å velge en. Men denne er jeg glad i.

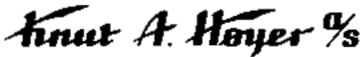
Teksten taler for seg og sier noe om hvordan Guds livskraft kan fylle oss, holde oss oppe og gi liv og lys til livene våre.

Jeg er glad i nynorsk, det er vakker og poetisk og jeg vokste opp med det i Bø i Telemark.

Den irske folketonen som følger teksten er vakker. Jeg blir ganske enkelt glad når jeg synger denne salmen.

Nyli
Blomsterhjørnet

 AVDELING: BOKHANDEL AVDELING: VESKEHUSET Telefon 37 00 46 60 Telefon 37 00 46 50 Østregt./Torvgaten, 4836 ARENDAL Telefax 37 02 81 88	 Sparekassa Lokalbanken som kjenner deg	
NARVESEN Amfi Arena	<i>Bolig huset</i> • Gardiner og gardinutstyr • Sengesett og håndklær • Dyner og puter • Tepper og pledd • Duker og sofaputer Vi er kjent for kvalitet og service! Ingemann Ellingsen Torvgt./Østregt. Arendal Telf. 37 02 11 70 www.ingemannellingsen.no	 Olaf Slaattene AS Begravelsesbyrå og Blomsterhandel Etablert 1925 Kystvn. 151, 4842 Arendal Telefon: 370 59 165 VAKT HELE DØGNET
Arendal Begravelsesbyrå <i>Byglands Begravelsesbyråer</i> Tlf. 37 01 02 51 <i>Randi og Knut R Bygland</i> <i>Et rimelig og verdig alternativ.</i> www.byglands.no		
 Fevik Steinindustri a/s Tlf. 975 92000 Adr: Moy (mellom Grimstad og Fevik) mail: www.skifer-granitt.no	REMA 1000 Myrene	 Solgt! Eiendomsmegling www.solgteiendom.no
		 Kirkebasaren

TREFOLDIGHET MENIGHETSBLAD

Utgiver:
Trefoldighet Menighetsråd

Redaksjonen:
Bente Pedersen og Arne Homme

Takk til bidragsyterne!

Faste medarbeidere:
Menighetsrådet og faste ansatte.

Bankkontonr:
3000.30.55023, VIPPS # 103454
 Takk for gaver til menigheten og til menighetsbladet!

Frist stoff neste nr:
15. oktober
Tema: Forventninger
trefoldighet.menighetsblad@gmail.com
Produksjon:
 Lay-out: Harald Tallaksen
 Trykk: Syncron Media AS

Vi går til kirke

1. oktober

17. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00 Høymesse v/ Kolbjørn Gunnarson og Tim Harry Blomberg

8. oktober

18. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00 Høymesse v/Jorunn Raddum og Richard Clark

15. oktober

19. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00 Familieprostigudstjeneste v/Kolbjørn Gunnarson, Jorunn Raddum, Tim Harry Blomberg og flere av prostiets ansatte. Sang av stort felles barnekor. På prostigudstjenesten gir vi et ekstra offer til årets TV-aksjon

22. oktober

22. søndag i treenighetstiden

Eldres kirkesøndag

Kl. 11.00 Høymesse v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg. Etter gudstjenesten inviteres menighetens pensjonister til midt-dagsbuffet på Eikely.

29. oktober

Bots- og bønnedag

Kl. 11.00 Reformasjonsgudstjeneste v/Kolbjørn Gunnarson, Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

5. november

Allehelgensdag

Kl. 11.00 Allehelgensgudstjeneste v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

12. november

23. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00 Høymesse v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

19. november

24. søndag i treenighetstiden

Kl. 11.00 Høymesse v/Kolbjørn Gunnarson og Richard Clark

26. november

Domssøndag

Kl. 11.00 Høymesse v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

3. desember

1. søndag i adventstiden

Kl. 11.00 Familiegudstjeneste v/Jorunn Raddum og organistvikar Stinta skolemusikk deltar. «Dueslipp» og utdeling av bok til 4-åringer

10. desember

2. søndag i adventstiden

Kl. 11.00 Høymesse v/Kolbjørn Gunnarson og Tim Harry Blomberg

17. desember

3. søndag i adventstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste på Strømsbu bedehus v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

24. desember

Julaften

Kl. 14.30 Julaftengudstjeneste v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

Kl. 16.00 Julaftengudstjeneste v/Kolbjørn Gunnarson og Tim Harry Blomberg

25. desember

Juledag

Kl. 12.00 Høytidsgudstjeneste v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

26. desember

Stefanusdag / 2. juledag – Ingen gudstjeneste i Trefoldighetskirken

31. desember

Nyttårsaften

(I år satser vi på gudstjeneste litt tidlig på nyttårsaften)

Kl. 17.00 eller kl 18.00 Nyttårmesse v/Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg

- 11.06. Elias Bjormyr Pedersen
- 23.07. Nathaniel Egeland Byholt
- 20.08. Sebastian Kroken
Josefine Madsen Ellingsen
- 27.08. Henrik Martinus
Pihlfeldt Knutsen
- 10.09. Cornelius Thorbjørnsen
Lannng
Sara Emilie Madsen
- 16.09. Emmie Jørgensen Røil

- 16.06. Ellen Knudsen og
Henrik Mortensen
- 24.06. Unni Vøllestad Larsen
og Rolf Krogh Hjelmeland
- 08.07. Vårin Rokvam og
Aleksander Hømanberg
- 15.07. Carina Teresa
Tange-Johansen og
Simen Tange-Johansen
- 05.08. Camilla Larsen Major og
Daniel Høgli Major
Ingrid Haugland Gjermund-
rød og Eivind Risdal
- 26.08. Regine Valle og Steinar
Bergland Kristiansen
- 02.09. Anne Line Homestad og
Espen Skoog
Beate Nybø Bjelland og
Jan-Arild Bjelland
- 16.09. Carmen Håvik og
Jan-Arild Hofsødegård

- 15.06. Ulla Hilma Gurine
Pettersen
- 22.06. Hans Anders Knudsen
- 04.07. Einar Glud
- 07.07. Rudolf Johan Olsen
- 20.07. Morten Nilsen
Terjerd Aslaug Johannessen
- 21.07. Lisbet Henriette Brune
- 25.07. Ellen Otterbech
- 27.07. Gunnar Ingemann
Rutgersen
- 08.08. Liv Bodil Sandnes De Lange

Velkommen!

SØN

11:00 Gudstjeneste. Se oversikt inni bladet, på hjemmesida eller i avisene.

MAN

18:00 KIA (Kristent interkulturelt arbeid): Norsk treningskafé i kirkekjelleren. Kontaktperson: Arnhild Reinum tlf 905 28 340.

TIR

10.30 – 12.00 Babysang i kirken (ut november)

12:00 – 14:00 Kirken er åpen for stillhet og meditasjon. Velkommen inn til en rolig stund! Tenn gjerne et lys!

14.45 - Konfirmantundervisning

18.45 – 21.30 Øvelse Trefoldighet kantori i kirken

ONS

12:00 – 14:00 Kirken er åpen for stillhet og meditasjon. Velkommen inn til en rolig stund! Tenn gjerne et lys.

17.00 – 18.30 (11. okt. – 1. nov. – 6. des.)
Tårnagentklubb i kirken en gang pr. mnd

TOR

12:00 – 14:00 Kirken er åpen for stillhet og meditasjon. Velkommen inn til en rolig stund! Tenn gjerne et lys!

14:00 – 16:00 KIA Strikkekafé i Kafé Katedral

17.00 – 18.45 (12. okt. – 9. nov. – 14. des.)
Arbeidsstua en gang pr. mnd i Kafé Katedral. Reparerer dine klær mm. - omsøm, sosialt samvær. Lær å sy i knapp - stopp en sokk - lappe.

17.00 – 18.00 Øvelse Trefoldighet Barnekantori i kirken

18.00 - «Lær dem å lede» - ungdomsarbeid. I kirkekjelleren en gang pr. mnd.

FRE

12:00 Lunsjmesse i kirken

Kafé Katedral

Midlertidig stengt

Beklager dette, men det jobbes med et nytt prosjekt. Restart vil bli kunngjort på plakat og på facebookssiden Kafé Katedral

Gatekapellet

Gatekapellet i kirkebasaren er åpent alle dager, hele året. Her kan du tenne et lys, be og lese Bibelen på ulike språk.

Følg med på vår Facebook-side eller på
www.arendal.kirken.no/trefoldighet!

Velkommen!